

různé

K PŘIPRAVOVANÉMU VYDÁNÍ NOVÉHO BOJOVÉHO ŘÁDU

3. část

Generálmajor Ing. Viliam Poltikovič

V předcházejících číslech našeho časopisu jsme uvedli dva články o hlavních zásadách útočného boje motostřeleckou (tankovou) divizí v duchu připravovaného Bojového řádu pozemního vojska — část 1.

V tomto článku uvedu hlavní zásady obrany a ukáži na některé rozdíly a změny proti Polnímu řádu Vševojsk-1-1.

Obrana je druh boje. Jejím cílem je zmařit nebo odrazit útok (úder) nepřítele, který je v převaze, způsobit mu značné ztráty, udržet důležité prostory (čáry, objekty) terénu a tím vytvořit příznivé podmínky pro přechod k rozhodnému útoku.

Obrana se může připravovat **předem, nebo může být organizována v průběhu boje**, mimo přímý dotyk s nepřítelem a v dotyku s ním.

Při činnosti za použití pouze konvenčních zbraní tvoří základ obrany ničení nepřítele palbou všech druhů zbraní a údery letectva, úporné udržení důležitých obranných úseků a rajónů obrany, rozdrčení nepřítele, který se vklíní do obrany protiztečemi motostřeleckých a tankových útvarů (jednotek).

Za použití jaderných zbraní tvoří základ obrany ničení nepřítele jadernými zbraněmi spolu s použitím všech druhů palb, udržení důležitých prostorů, uskutečnění širokého manévru vojsky a vedení protiztečí.

Obrana musí být **odolná a aktivní** a má umožňovat odražení nepřátelských úderů za použití všech druhů zbraní.

Motostřelecká i tanková divize (pluky) mohou zaujímat obranu v prvním nebo ve druhém sledu armády, armádního sboru (divize), být v záloze nebo se bránit na samostatném směru. Jsou schopny v krátké době vytvořit pevnou obranu v jakémkoli terénu a úspěšně odrážet údery útočícího nepřítele.

Divizi se určuje obranné pásmo, pluku obranný úsek a praporu obranný rajón.

Šířka obranného pásma (úseku) v závislosti na bojové sestavě, místě v operačním uskupení (bojové sestavě), rázu terénu a také vzhledem k požadavkům

na rozptýlení útvarů a jednotek, majícím za cíl zmenšit jejich zranitelnost nepřátelskými jadernými údery, může být na západním válčišti stanovena takto:

- divizi
30—45 km (Vševojsk-1-1 až 30 km),
- pluku
10—15 km (Vševojsk-1-1 až 10 km),
- obranného rajónu praporu
do 5 km (Vševojsk-1-1 až 5 km).

Při obraně státní hranice může být šířka obranného pásma (úseku) divize (pluku) i větší.

Hloubka učlenění obrany musí zabezpečovat zvyšování odporu kladeného nepříteli, taktickou součinnost mezi sledy bojové sestavy, volnost manévru vojsky, zejména druhými sledy a zálohami a rozptýlení útvarů a jednotek, aby byla zabezpečena ochrana proti zbráním hromadného ničení. Hloubka obrany může činit:

- u divize
20—25 km (Vševojsk-1-1 až 20 km),
- u pluku
do 12 km (Vševojsk-1-1 až 10 km),
- u praporu
do 3 km (Vševojsk-1-1 až 2 km).

Divize druhého sledu se rozmísťuje v prostoru soustředění nebo zaujímá obranu zpravidla na hlavním směru v pohotovosti k protiuđeru (protizteči) s cílem zničit nepříteli, který se vklíní do obrany (prolomil obranu), a pevně udržet čáry, postavení a prostory v hloubce. Pluk druhého sledu zaujímá obranný úsek v hloubce, zpravidla na nejdůležitějším směru, v pohotovosti k protizteči nebo k vystřídání útvarů prvního sledu, které ztratily bojeschopnost; tankový pluk a motostřelecký pluk na bojových vozidlech pěchoty kromě toho k zaujetí palebných čar.

Divize (pluk) tvořící vševojskovou zálohu zaujímá stanovený prostor soustředění, připravuje obranná postavení a je připravena k plnění nenadále vznikajících úkolů a rovněž k posílení (vystřídání) svazků (útvarů) prvního (druhého) sledu v případě ztráty jejich bojeschopnosti.

K vedení protiuđeru (protizteče) se divizi (pluku) určuje několik směrů. Na každém z nich se stanoví hlavní a záložní čáry rozvinutí a osy přesunu.

K odrazení úderu nepříteli, který se vklíní do obrany, se tankovému pluku a motostřeleckému pluku na bojových vozidlech pěchoty určují pro palbu z místa jedna až dvě palebné čáry.

Divize v určeném pásmu připravuje a zaujímá **tri až čtyři** a pluk ve vymezeném obranném úseku **dvě obranná postavení**. V obranném pásmu (úseku) divize (pluku) se vytváří systém ženijních zátarasů a připravují se:

- prostory bojového rozmístění (prostory odpalovacích a palebných postavení) raketového útvaru, dělostřelectva a útvarů (jednotek) protivzdušné obrany,
- prostory soustředění záloh,
- palebné čáry tankových útvarů (jednotek) a motostřeleckých útvarů (jednotek) na bojových vozidlech pěchoty, které se nacházejí ve druhém sledu (ve vševojskové záloze),
- čáry rozvinutí k protiztečím,
- čáry rozvinutí protitankových záloh a čáry minování pohyblivých odřadů zátarasovacích,
- předsunuté přistávací plochy a prostory léček bojových vrtulníků,
- příčná postavení,
- místa vytváření léček,
- cesty pro manévr,
- prostory míst velení,
- klamné a záložní obranné rajóny a opěrné body.

Divize druhého sledu připravuje a zaujímá v obraně **dvě až tři** a pluk **jedno až dvě** obranná postavení. Tankový pluk a motostřelecký pluk na bojových vozidlech pěchoty připravují kromě toho jednu až dvě palebné čáry, které mohou být totožné s čarami rozvinutí k protiztečím.

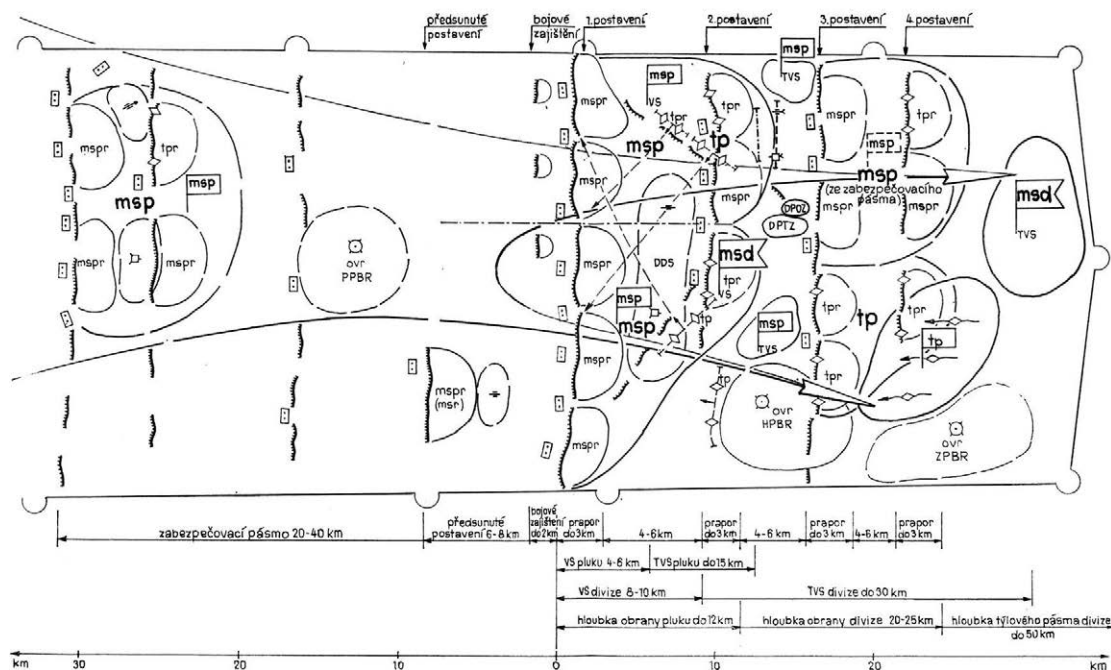
Příčná postavení se vytvářejí do celé hloubky obranného pásma (úseku) divize (pluku) s cílem zabránit nepříteli, který se vklíní do obrany (prolomil obranu), proniknutí do stran a vytvořit palebné pytle. Příčná postavení mohou být současně čarami rozvinutí k protiztečím a palebnými čarami tankových útvarů (jednotek) i motostřeleckých útvarů (jednotek) na bojových vozidlech pěchoty, které jsou ve druhém sledu (vševojskové záloze).

Při přechodu do obrany mimo dotyk s nepřitelem se může před předním okrajem obranného pásma divize prvního sledu připravovat **zabezpečovací pásmo** hloubkou 20 až 40 km (Vševojsk-1-1 až 15 km), zahrnující několik postavení a obranných rajónů (opěrných bodů), a rovněž rozvinutý systém ženijních zátarasů. Jejich cílem je zdržet útok nepříteli, donutit ho, aby se rozvinul a útočil pro něho v nevýhodném směru, způsobit mu ztráty a získat čas k přípravě obrany.

V nezbytných případech, zejména nevytvářeli se zabezpečovací pásmo, může se

OBRANA DIVIZE

šířka obrany divize - 30-45 km	hloubka obrany divize - 20-25 km
pluk - 10-15 km	pluk - do 12 km
prapor - do 5 km	prapor - do 3 km

před předním okrajem obrany ve vzdálenosti 6—8 km [Vševojsk-1-1 3—5 km] zřítit **předsunuté postavení**, jehož cílem je klamat nepřítele o průběhu předního okraje a uspořádání obrany, ztížit jeho dělostřelectvu vedení palby na obranné rájony [opěrné body] v prvním postavení, nedovolit nenadále napadení útvarů [jednotek] prvním sledu nepřítelem, odrazit jeho průzkum bojem a donutit ho, aby předčasně rozvinul své hlavní síly.

Na úseku, kde se nevytváří předsunuté postavení, se vysílá od praporů prvním sledu na vzdálenost **do 2 km bojové zajištění**.

Bojová sestava divize (pluku) v obraně se člení do dvou nebo do jednoho sledu. Při uspořádání bojové sestavy divize (pluku) do jednoho sledu se vyčleňuje vševojsková záloha. V obou případech je nutné soustředit hlavní úsilí divize (pluku) na směru očekávaného hlavního úderu nepřítele a k obraně nejdůležitějších prostorů.

Motostřelecký pluk na bojových vozídlech pěchoty a tankový pluk motostřelecké divize se mohou využívat jak v prvním, tak i ve druhém sledu. V prvním sledu se používají zpravidla v tankovém terénu na pravděpodobných směrech hlavního úderu nepřítele. Přitom se tankový pluk motostřelecké divize obvykle zesiluje motostřeleckými jednotkami.

Tankový prapor motostřeleckého pluku se využívá k zesílení motostřeleckých praporů a částí sil působí ve vševojskové záloze. Může se také nacházet ve druhém sledu.

Motostřelecký pluk tankové divize zaujímá obranu obvykle v prvním sledu.

Motostřelecký prapor tankového pluku tankové divize se obvykle využívá k zesílení tankových praporů. Může působit i samostatně při obraně prvního postavení nebo v zabezpečovacím pásmu (na před-sunutém postavení).

Raketový útvar a jednotky dělostřelectva, které používají jadernou munici, jsou v obraně určeny k

- ničení prostředků jaderného a chemického napadení,
- rozhodnému ničení hlavního nepřátelského uskupení v prostorech soustředění, za přesunu, při rozvinutí, zteči a při jeho vklínění do obrany,
- ničení přicházejících záloh, míst velení, letectva na nejbližších letištích a objektů vojskového týlu nepřítele.

Prostor bojového rozmístění (prostory palebného postavení) raketového útvaru a jednotek dělostřelectva, které používají

jadernou municí, se určuje stranou od směru předpokládaného hlavního úderu nepřítele v takové vzdálenosti od předního okraje, která zabezpečuje splnění úkolů a manévry úderu podél fronty i do hloubky. Kromě hlavního prostoru se připravují záložní prostory bojového rozmístění (prostory palebného postavení), a je-li nezbytné, i dočasná palebná postavení (stanoviště). K rychlému zničení nepřátelských prostředků jaderného a chemického napadení se určují hotovostní jednotky.

Dělostřelectvo se v obraně používá k

- ničení nepřátelských prostředků jaderného a chemického napadení,
- ničení vojsk na vzdálených přístupech k obraně, za přesunu k přednímu okraji a na čarách rozvinutí (ve výchozích prostorech) k útoku,
- umlčování dělostřelectva, protiletadlových a radioelektronických prostředků a míst velení,
- odražení ztečí tanků a pěchoty,
- ničení a umlčování nepřítele při jeho vklínění do obrany, ničení jeho vzdušných výsadek,
- účasti v dělostřelecké přípravě a podpoře protiztečí druhých sledů (záloh).

Kromě toho se dělostřelectvo účastní palebné protipřípravy, podporuje jednotky [útvary], které brání zabezpečovací pásmo [předsunuté postavení] a jednotky vyčleňené do bojového zajištění, přehrazuje palbou boky jednotek a útvarů, mezery mezi nimi a rovněž mezery, které vznikly v důsledku nepřátelských jaderných úderů, provádí minování na dálku, při obraně v noci osvětluje terén, ničí nepřátelské osvětlovací prostředky a infraprístroje.

Prostory palebných postavení pro dělostřelectvo se určují především na tankových směrech, palebná postavení oddílů (baterií) se člení do hloubky. Pro manévry jednotkami se připravují záložní a dočasná postavení a komunikace k nim.

Útvary (jednotky) protivzdušné obrany jsou určeny k

- odražení úderů vzdušného nepřítele,
- obraně vojsk prvního a druhého sledu (zálohy) v obranných postaveních, v prostoru soustředění i při protiztečích, jakož i raketového útvaru a dělostřelectva v prostoru bojového rozmístění a v palebných postaveních,
- ničení vzdušného nepřítele, působícího zejména v malých výškách, a také k boji s jeho vzdušnými výsadek v průběhu letu a při shozu (vysazování).

Postavení protiletadlových raketových (protiletadlových dělostřeleckých) útvarů

se volí zpravidla za přirozenými protitankovými překážkami nebo se rozmísťují pod ochranou protitankových prostředků vojsk v obraně, postavení protiletadlových jednotek pluků v jejich bojových sestavách.

K zabezpečení odolnosti palebného systému protiletadlových prostředků proti úderům nepřátelského letectva a ke klamání nepřítele o rozmístění prostředků protivzdušné obrany se používají kočující a z létek působící protiletadlové jednotky.

Letectvo je v obraně určeno k

- ničení nepřítele za přesunu, v prostorech soustředění, při přibližování k přednímu okraji obrany, při rozvíjení k útoku a v průběhu obranného boje,
- ničení jeho záloh, míst velení a radioelektronických prostředků,
- ničení letectva a vzdušných výsadek,
- obraně vojsk před úderem ze vzduchu,
- vedení vzdušného průzkumu a vytváření minových zátarasů.

Protitanková záloha je v obraně určena k boji s nepřátelskými tanky a dalšími obrněnými cíli, které pronikly do obrany, k přehrazení ohrožených tankových směrů a mezer, které vznikly po nepřátelských jaderných úderech, odkrytých boků a styků a k podpoře rozvinutí a boje útvarů (jednotek), které vedou protizteč.

Protitankové záloze se určují v hloubce obrany prostory soustředění (hlavní a záložní) a na ohrožených tankových směrech několik čar rozvinutí.

Pohyblivý odřad zatarasovací je v obraně určen ke způsobení ztrát nepříteli na tancích a živé síle a ke ztížení jeho manévru zřizováním zátarasů a ničením na směrech jeho útoku, dále k přehrazení tankových směrů, nekrytých boků, mezer, styků, trhlin a čar rozvinutí k protiztečím.

Pohyblivému odřadu zatarasovacímu se v hloubce obrany určují prostory soustředění (hlavní a záložní) a na ohrožených tankových směrech několik čar zaminování.

Jaderné ničení nepřítele v obraně spočívá v zasazení prvního a následujících jaderných úderů na prostředky jaderného a chemického napadení, hlavní uskupení vojsk, zálohy, místa velení, objekty protivzdušné obrany a jiné důležité objekty s cílem zmařit nebo rozhodujícím způsobem oslabit jeho úderné uskupení.

Palebné ničení nepřítele v obraně zahrnuje komplexní palebné působení konvenčními zbraněmi, a to palbami na přístupech k obraně, před předním okrajem

a v hloubce obrany. Organizuje se zpravidla s předstihem a zahrnuje připravené úder y raketového vojska a letectva za použití raket a munice s konvenční náplní, dále palebný systém (palbu dělostřelectva ze zakrytých palebných postavení, přímou střelbu protitankových prostředků a palbu všech ostatních druhů zbraní motostřeleckých a tankových útvarů a jednotek), jakož i použití ženijní munice.

Základem rozhodnutí velitele divize k organizaci palebného ničení je stanovení požadovaného (nezbytného) stupně palebného ničení nepřítele.

Při plánování obranného boje se v závislosti na množství sil a prostředků, na jejich možnostech, na složení nepřítele a charakteru jeho činnosti stanoví požadovaný (nezbytný) stupeň palebného ničení nepřátelského uskupení na každém směru při jeho rozvinutí, jakož i při vedení boje k udržení obranného pásma divize. Současně se určuje hustota prostředků palebného ničení (odpalovacích zařízení, děl, minometů, protitankových prostředků, letounů a vrtulníků) na 1 km fronty v jednotlivých výpočtových zbraních, a také množství munice všech druhů převedené na jednotný výpočtový granát.

Úder y raketového vojska a letectva se plánují tak, aby bylo dosaženo efektivního ničení nejdůležitějších cílů a objektů protistojícího nepřátelského uskupení při různých variantách jeho činnosti.

První a další jaderné úder y se organizují podle stejných zásad jako za útoku.

Palebný systém v obraně zahrnuje

— připravené hromadné, soustředěné a přehradné palby dělostřelectva ze zakrytých palebných postavení na prostory, úseky a čáry na přístupech k obraně, před předním okrajem, na bocích a v hloubce obrany,

— palebná pásma protitankových prostředků a souvislé několikavrstvové palby všech ostatních druhů zbraní před předním okrajem, na bocích, v hloubce obrany a v mezerách mezi útvary (jednotkami),

— připravený manév r palbou k jejímu soustředění v krátké době na kterýkoli ohrožený směr nebo úsek.

Palebné ničení nepřítele v obraně se v závislosti na situaci může uskutečňovat

— palebnou (dělostřeleckou a leteckou) protipřípravou,

— palebným (dělostřeleckým a leteckým) ničením nepřítele při přesunu a rozvinutí jeho vojsk,

— palebným (dělostřeleckým a leteckým) odražením nepřátelské zteče,

— palebnou (dělostřeleckou a leteckou) podporou bránících se vojsk v hloubce obrany,

— palebným ničením nepřítele při vedení protiztečí.

Palebná protipříprava se uskutečňuje na základě rozhodnutí velitele armády na hlavní uskupení nepřítele soustřeďujícího se nebo připravujícího se k útoku ve výchozích prostorech, zaujatých v bezprostředním dotyku s obranou neboli v hloubce, s cílem zmařit nebo oslabit jeho úder. Musí předejít palebnou přípravu nepřítele. Hlavními objekty ničení v palebné protipřípravě mohou být nepřátelské prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo, vojska prvního sledu, letectvo na předsunutých letištích a místa velení. K účasti na palebné protipřípravě se přibírá vojskové letectvo, raketový útvar, organické divize, přidělené a podpůrné dělostřelectvo.

Palebné ničení nepřítele při přesunu a rozvinutí jeho vojsk se uskutečňuje, jakmile ve výchozím postavení k útoku v hloubce, které zaujala, bylo zjištěno zahájení jejich přesunu, a pokračuje do jejich přechodu ke zteči. Cílem je zpmalit a dezorganizovat rozvinutí nepřítele, narušit velení vojskům, ničit jeho první sled a snížit účinnost jeho palebné přípravy.

Palebné ničení nepřítele při přesunu a rozvinutí jeho vojsk uskutečňuje raketový útvar, speciálně vyčleněné útvary a jednotky frontového a vojskového letectva a dělostřelectva zasazením leteckých a raketových úderů, palebnými přepady vojsk na přesunu, zjištěných prostředků jaderného a chemického napadení, dělostřeleckých baterií a míst velení a minováním na dálku, jakmile nepřítel dosáhne dříve stanovených čar.

Palebné odrazení nepřátelské zteče se zahajuje při přechodu nepřítele ke zteči a trvá do ukončení boje o první postavení. Uskutečňuje se za maximálního využití možností frontového a vojskového letectva, raketového útvaru, dělostřelectva a jiných palebných prostředků zasazováním úderů na nepřítele a vedením všech druhů paleb (hromadné, soustředěné, jednoduché a hluboké nepohyblivé, jednoduché a dvojité pohyblivé přehradné palby a také palby na jednotlivé cíle, zejména přímou střelbou) na útočící vojska, především na tanky a vrtulníky palebné podpory, na prostředky jaderného a chemického napadení a dělostřelectvo, které provádí palebnou přípravu zteče jednotek, a také na aeromobilní vojsko, taktické (vojskové) letectvo na plochách rozmístění a na předsunutých letištích.

Cílem palebné podpory bránících se vojsk v hloubce obrany v průběhu boje o udržení obranného pásma je způsobit nepříteli maximální ztráty a zabránit jeho průlomu. Spočívá v současně zasazovaných a postupných úderech frontového a vojskového letectva a raketového útvaru a rovněž v použití různých druhů paleb dělostřelectva a jiných palebných prostředků na nepřátelská útočící vojska, zálohy, prostředky jaderného a chemického napadení, dělostřelectvo, prostředky protivzdušné obrany a místa velení.

Palebné ničení nepřítele při vedení protiztečí se uskutečňuje v těchto údobích: palebné zabezpečení přesunu vojsk, palebná příprava protizteče, palebná podpora protizteče, a při vedení protidrueru kromě toho i palebný doprovod útoku vojsk v hloubce.

Protivzdušná obrana se organizuje do celé hloubky obrany divize (pluku) a musí zabezpečovat:

— včasné zjištění vzdušného nepřítele a varování vojsk,

— odrazení jeho úderů z jakéhokoli směru,

— soustředění hlavního úsilí na obranu hlavních sil a prostředků,

— ničení vzdušného nepřítele a boj s jeho vzdušnými výsadky za letu a při vysazování.

Základ protivzdušné obrany divize (pluku) tvoří palba protiletadlových raketových (protiletadlových dělostřeleckých) útvarů (jednotek) sladěná podle úkolů, pásem, výšek a doby s činností stíhacího letectva a bráněných útvarů (jednotek).

Systém ženíjních zátarasů se vytváří v souladu se zámyslem boje s palebným systémem a přírodními překážkami s přihlédnutím k manévru vlastních vojsk.

V obranném pásmu (útvary) divize (pluku) se zřizují taktické zátarasy, které zahrnují výbušné, nevýbušné, kombinované a vodní zátarasy.

Výbušné zátarasy se zřizují především v zabezpečovacím pásmu (předsunutém postavení), před předním okrajem, v mezerách a na bocích útvarů (jednotek) do hloubky obranných rájů praporů a v některých případech i obranných úseků pluků prvního sledu. V hloubce obrany se připravují ke zničení objekty taktického významu a úseky cest, určují se prostory protitankových a protipěchotních minových polí, jež se zřizují zpravidla v průběhu boje. Na směrech, kde se plánuje manévry a protizteče, se předem zřizují řízená minová pole.

Velitelské stanoviště se rozvíjí zpravidla v hloubce obrany v prostoru těžko

průchodným pro tanky, obvykle stranou od předpokládaného směru hlavního útoku nepřítele.

Vzdálenosti míst velení od předního okraje obrany:

— u divize:

VS 8—10 km (Vševojsk-1-1 do 15 km)

TVS do 30 km (Vševojsk-1-1 20—30 km),

— u pluku:

VS 4—6 km (Vševojsk-1-1 stejně),

TVS do 15 km (Vševojsk-1-1 15—20 km).

Vzdálenost PVS divize a pozorovatelný pluk není v Bojovém řádu pozemního vojska stanovena. Rozvíjí se v takových místech, odkud lze pozorovat důležité směry pravděpodobného útoku nepřítele. Oproti Polnímu řádu ZVS divize není uváděno, ale je stanoveno, že se k zabezpečení trvalého velení připravují pro rozvinutí míst velení záložní prostory.

Ve vedení obrany nejsou zásadní změny v porovnání se Vševojsk-1-1.

V připravovaném Bojovém řádu je navíc zařazena stat o obraně v noci, operačního prostoru a v lese, což nebylo v obsahu Vševojsk-1-1.

Hlavním úkolem útvarů **v obraně v noci** je odrazení nenadálých nepřátelských ztlačí.

K tomu je třeba:

— udržovat většinu vojsk v prvním postavení obranného pásma v nepřetržitě pohotovosti,

— připravit ve dne všechny palebné prostředky a zálohy k vedení bojové činnosti v noci,

— zesílit průzkum všeho druhu,

— organizovat odposlech hovorů a radiolokační pozorování nepřítele,

— zesílit bojové zajištění a pozorování nepřítele i vlastních zátarasů před předním okrajem obrany,

— u všech jednotek vyčlenit přímé zajištění (pozorovatele, u dvojice pátračů zajišťovací hlídky),

— periodicky osvětlovat terén před předním okrajem obrany,

— zesílit obranu boků a styků.

Vklíní-li se nepřítel do obrany, přijímají se opatření k zabezpečení boků, ničí se palbou všech prostředků a jeho zničení se dokončuje protiztečí. Protizteč v noci

musí mít jednoduchý zámysl a musí být vedena rychle a s překvapením.

Osvětlovací prostředky se musí používat tak, aby se vyloučilo osvětlení vlastních vojsk.

Jednotky a palebné prostředky přemístěné na noc do dočasných postavení se před rozedněním na rozkaz velitelů svých útvarů (jedinotek) skrytá a zpravidla postupně přesunou do hlavních postavení.

Opevněné prostory se budují k obraně úseků státní hranice na nejpravděpodobnějších směrech útoku nepřítele a k obraně zvlášť důležitých prostorů.

Opevněné prostory brání speciálně připravená vojska, posílená vševojskovými, dělostřeleckými a speciálními útvary.

V případě, kdy se k obraně opevněného prostoru přibírá motostřelecká (tanková) divize, může opevněný prostor přejít do podřízenosti této divize a začlenit se do celkového obranného systému. Velitel opevněného prostoru se v tom případě stává zástupcem velitele divize.

Opevněný prostor zpravidla zahrnuje pásmo obrany, předsunuté postavení (postavení bojového zajištění) a někdy také zabezpečovací pásmo. Pásmo obrany může zahrnovat dvě až tři obranná postavení, prostory bojového rozmístění raketového útvaru, dělostřelectva a prostředků PVO, palebné čáry tankových jednotek a protitankové zálohy, mezilehlá a příčná postavení a systém zátarasů.

Základem budování obranných postavení je co nejefektivnější využití stálých palebných objektů. vzdálenost mezi nimi může být 4—6 km.

Zabezpečovací pásmo se buduje podle obecných zásad. Jeho hloubka bude závislá na terénních podmínkách a na umístění opevněného prostoru. Předsunuté postavení se buduje před předním okrajem ve vzdálenosti 4—6 km.

Praporeční obranný rájón může být široký 8—12 km a hluboký do 4 km.

Rotní opěrný bod může být široký 3—4 km a hluboký do 2 km.

V obraně v těžko průchodném terénu mohou být šířky i větší.

Šířka a hloubka obranného pásma (úseku) divize (pluku) může být v závislosti na důležitosti směru, stavu vybudování prostoru a terénu větší než v normálních podmínkách.

bez kterého nelze připravovat vojska pro boj. Osvojení těchto zvláštností je nutné zvláště u těch vojsk, která se účastní cvičení spojených ozbrojených sil Štít-84.

Při přípravě a zpracování nového Bo-

jového řádu pozemního vojska ČSLA byla převzata koncepce sovětských řádů. Z důvodů jednotného pojetí přípravy pozemního vojska a ucelení boje za různých podmínek byla převzata všechna ustanovení, systém uspořádání hlav a struktura článku tak, jak jsou v Bojovém řádu Sovětské armády. Toto pojetí také umožňuje, aby velitelé a štáby získali ucelenou představu o úkolech pozemního vojska za války.

Perspektivnost a předpoklad dlouhodobé

platnosti nového Bojového řádu si vyžádala ponechat některá ustanovení a úkoly pro štáby i jednotky, které zatím v ČSLA nejsou vytvořeny.

Nový Bojový řád bude dodán do vojsk do zahájení nového výcvikového roku 1984—1985 a vstoupí v platnost od 1. 1. 1985.

Včasně zvládnutí Bojového řádu vyžaduje zplánovat jeho osvojení na všech velitelských stupních a zabezpečit plnou realizaci v příštím výcvikovém roce.

СОДЕРЖАНИЕ

Полковник Ян Полашек, кандидат общественных наук

Диалектика политических и военно-профессиональных аспектов руководства и управления 3

Автор статьи уделяет внимание анализу теоретико-методологических аспектов руководства и управления, разбору отношений социальнополитических и военно-профессиональных факторов руководства и управления в социалистической армии.

Майор Ярослав Ганацек, кандидат философских наук

Понятия, задачи и методы психологической подготовки в ЧНА 8

Автор статьи обобщает новейший опыт формулирования понятий психологической подготовки в ЧНА. На конкретных методах показывает достижения в психологической подготовке и выводит заключения на которые вопросы обратить внимание командирами и политическими органами.

Полковник Ладислав Клима, кандидат военных наук

Некоторые выходы по дальнейшему развитию воспитания научных работников 14

Автор статьи, исходя из материалов 8-го пленума ЦК КПЧ, рассматривает структуру кадровой базы рабочих мест ВНА ЧНА и научный уровень научно-педагогических кадров, развитие и основные направления повышения квалификации научных работников ЧНА.

Подполковник Мирослав Брофт, кандидат исторических наук

О знаменательных годовщинах нынешнего года 18

Автор статьи в связи с 40-ой годовщиной Словацкого национального восстания рассматривает основные события с его начала. Подчеркивает непосредственную помощь, которую Словацкому национальному восстанию оказала Советская Армия, осуществив Карпатско-Дуклинскую операцию и выходя на территорию Чехословакии начала ее освобождение от фашистских захватчиков.

ВОЕННОЕ ИСКУССТВО

Генерал-майор Вацлав Роучка, кандидат военных наук

Некоторые знания о действиях войск коалиционного состава 23

Автор статьи обобщает некоторый опыт по организации военных группировок в ходе Великой Отечественной войны Советского Союза. Он приводит характерные черты отдельных группировок, уделяя особое внимание вопросам управления.

Подполковник Ладислав Горак

Танковая дивизия в качестве ОМГ армии 29

Автор статьи, на основе полученного опыта из проведенных учений, оценивает практическую аппликацию теоретических принципов использования ОМГ, придавая особое значение боевым действиям отрядов перехвата и вопросам управления ОМГ.

Полковник Павел Загоржик, кандидат военных наук

Сравнение боевых возможностей войск с использованием математических моделей 38

Автор статьи занимается вопросами использования математических моделей в работе штабов, уделяя особое внимание определению значения и способу практического моделирования боевых возможностей войск.

Полковник Франтишек Вепршек

О управлении народным хозяйством при введении военного положения в государстве (2-я часть) 44

Автор статьи рассматривает деятельность военной информационной системы, оценку последствий нападения противником на народное хозяйство а также способы использования вычислительной техники в управлении народным хозяйством.

Полковник Милош Пеликан, кандидат военных наук, доцент

Разведка в пользу комплексного огневого поражения 50

Автор статьи раскрывает предпосылки для успешного комплексного огневого поражения – заблаговременный сбор сведений об обстановке, возможности противника, его вероятные замыслы и прежде всего, информации о важных объектах. В соответствии с тем указывает общие принципы организации разведки.

Полковник Милан Новотны, кандидат военных наук, доцент
подполковник Лудвик Янечек

Особенности применения РВиА в операциях объединения коалиционного состава 55

Авторы статьи занимаются вопросами действий РВиА коалиционного состава. Основное внимание они уделяют руководству РВиА коалиционного состава, особенностям управления и взаимодействия а также некоторым вопросам обеспечения боевых действий РВиА коалиционного состава.

Полковник Тхеодор Крупичка

Взаимодействие между истребительной авиацией и зенитно-ракетными войсками 61

Автор разбирает цели, организацию и принципы взаимодействия, распределение усилия для уничтожения воздушных целей противника, план взаимодействия и некоторые вопросы, которые в этой области в настоящее время необходимо решать.

Генерал-майор Антонин Кутил

Безопасность связи 68

Автор статьи знакомит читателей с новыми вопросами по обеспечению безопасности связи. Раскрывает организационные и технические меры, содержание плана организации и контроля безопасности связи а также задачи службы безопасности связи.

Полковник Ярослав Выкидал
полковник Зденек Тополанек

Особенности управления тылом коалиционного состава 79

Авторы статьи на основе полученного опыта рассматривают некоторые особенности руководства тылом, делая основной упор на задачи управления тылом, тыловое обеспечение войск коалиционного состава и на взаимодействие между национальными объединениями.

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ АРМИЙ

Организация атаки общевойсковых соединений после выдвижения из глупины	83
Закрепление важнейших рубежей и районов в наступательных операциях .	89

ИНФОРМАЦИИ

Генерал-майор Вилиям Полтикович

О подготовляемому к изданию нового Боевого устава (3-я часть)	95
---	----

Автор разбирает основные принципы оборонительного боя мотострелковой (танковой) дивизии в связи с подготовляемым новым Боевым уставом наземных войск — часть 3.